

Sygn. akt III CZ 55/11

POSTANOWIENIE

Dnia 26 października 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Dariusz Zawistowski (przewodniczący)

SSN Jan Górowski

SSN Wojciech Katner (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku P. S.

przy uczestnictwie Kongregacji Kupieckiej w K.

o stwierdzenie zasiedzenia nieruchomości,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 26 października 2011 r.,

zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Okręgowego

z dnia 27 października 2011 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 27 października 2010 r. Sąd Okręgowy oddalił zażalenie wnioskodawcy P. S. od punktu drugiego postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 28 grudnia 2009 r. i zasądził na rzecz uczestnika postępowania Kongregacji Kupieckiej w K. w sprawie o zasiedzenie nieruchomości kwotę 150 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego. Zażalenie dotyczyło zasądzonych od wnioskodawcy kosztów postępowania na rzecz uczestnika w kwocie 3617 złotych, bez uwzględnienia wniosku wnioskodawcy o odstąpienie od obciążania go kosztami postępowania na podstawie art. 102 k.p.c. Przyczyną nieuwzględnienia wniosku była - zdaniem Sądu drugiej instancji - jego bezzasadność.

W zażaleniu wnioskodawcy, reprezentowanego przez pełnomocnika ustanowionego z urzędu zarzucone zostało naruszenie przez Sąd Okręgowy art. 102 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie w postępowaniu zażaleniowym i obciążenie skarżącego kwotą 150 złotych kosztów tego postępowania, co przy już zasądzonych prawomocnie kosztach postępowania przed Sądem pierwszej instancji, stanowiących łącznie wysokość bliską trzymiesięcznej emerytury wnioskodawcy, rażąco go krzywdzi i narusza zasady słuszności.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wnioskodawca zaskarżył postanowienie o obciążeniu go kwotą 150 złotych kosztów przegranego postępowania zażaleniowego. Zasądzenie tych kosztów Sąd uzasadnił powołując art. 98 w związku z art. 391 § 1 i art. 397 § 1 w związku z art. 13 § 2 k.p.c. Jak wyjaśnił w uzasadnieniu Sąd Okręgowy, mimo znaczącej kwoty kosztów zasądzonych od wnioskodawcy z tytułu przegranej sprawy, brak było podstaw do nieobciążania go niewielką już kwotą kosztów z tytułu nieuwzględnienia zażalenia. Nie zostały bowiem wykazane, jak i uprzednio żadne szczególne okoliczności, aby uczestnikowi postępowania wygrywającemu kolejne już postępowanie sądowe, wszczęte przez wnioskodawcę wniesionym zażaleniem odmawiać zwrotu jego kosztów z tego tytułu. Sąd powołał się przy tym na utrwalone

orzecznictwo w tym względzie, w uzasadnieniu przytaczając spośród wielu, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 lutego 2010 r. (I CZ 112/09, Lex nr 564753).

Na podstawie okoliczności przywołanych w uzasadnieniu zażalenia nie można się dopatrzeć żadnych przesłanek skłaniających do zastosowania art. 102 k.p.c. Nie są nimi, same przez się, ani podeszły wiek uczestnika, ani stosowanie leczenia, ani też konieczność pokrycia z emerytury kosztów najmowanego mieszkania. Przyczyną do nieobciążania kosztami postępowania nie jest także uzyskanie przez wnioskodawcę zwolnienia od kosztów w niniejszym postępowaniu, dotyczy ono bowiem tylko kosztów sądowych (art. 108 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, jedn. tekst Dz. U. z 2010 r. Nr 90, poz. 594 ze zm.). Z uzasadnienia zażalenia wynika, że wnioskodawca, mający ustanowionego pełnomocnika z urzędu na tym etapie postępowania, za krzywdzące i niesprawiedliwe uważa obciążenie go jakimikolwiek kosztami związanymi z postępowaniem sądowym o zasiedzenie przez niego zajmowanego lokalu mieszkalnego, ponieważ nie może się także pogodzić z tym, iż ze względu na brak jakichkolwiek przesłanek do zasiedzenia tego lokalu prawomocnie oddalony został jego wniosek w tej sprawie.

W zażaleniu nie wykazano, aby Sąd drugiej instancji zasądzając od wnioskodawcy koszty postępowania zażaleniowego naruszył art. 102 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie, gdyż przepis ten jest wyjątkiem od zasady zwrotu kosztów postępowania drugiej stronie przez stronę przegrywającą, a żadne okoliczności zastosowania tego wyjątku nie wystąpiły w niniejszej sprawie.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 394¹ § 3 w związku z art. 398¹⁴ oddalił zażalenie, rozstrzygając o kosztach postępowania zażaleniowego na podstawie art. 98 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ w związku z art. 13 § 2 k.p.c. Pełnomocnikowi wnioskodawcy ustanowionemu z urzędu w postępowaniu zażaleniowym nie zostało przyznane wynagrodzenie ze względu na brak wniosku w tym zakresie i oświadczenia, że koszty te nie zostały uiszczone w całości lub w części.